

Bohoslužba dňa 18. 04. 2021

S Kristom bez strachu

Vzdych: *Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. Amen*
(Ž 118,1)

Pieseň: Žalm č. 118,1 – Ó, chváľte láskavého Pána, Pán, náš Boh je milostivý...

Vzdych: *Hospodin je moja sila a pieseň, stal sa mi záchranou. Amen* (Ž 118,1)

Suma zákona a evanjelia: „Kto sa trasie pred ľuďmi, kladie si pascu, ale kto dôveruje Hospodinovi, bude v bezpečí.“ (Prísl 29,25)

Pieseň: Žalm č. 118,5-8 – Ó, chváľte láskavého Pána, že vo dne v noci chráni nás...

Vzdych: *Ďakujem ti, že si ma vypočul, že si sa mi stal záchranou. ²² Kameň, ktorý staviteľia zavrhli, stal sa uholným kameňom. ²³ Stalo sa to na pokyn Hospodina: je to vec v našich očiach obdivuhodná. Amen* (Ž 118,21-23)

Lekcia:

Skutky apoštolov 4,1-18

Peter a Ján pred veľradou

¹ Kým hovorili ľudu, pristúpili k nim kňazi, veliteľ chrámovej stráže so saducejmi ² a rozhorčovali sa nad tým, že učia ľud a v Ježišovi ohlasujú vzkriesenie mŕtvych. ³ Položili na nich ruky a pretože už bol večer, zavreli ich do nasledujúceho dňa do väzenia. ⁴ No mnohí z tých, čo počuli túto reč, uverili, takže počet mužov dosiahol asi päťtisíc. ⁵ Na druhý deň ráno sa v Jeruzaleme zišli poprední muži, starší a zákonníci, ⁶ veľkňaz Annáš, Kajfáš, Ján, Alexander a všetci, čo boli z veľkňazského rodu. ⁷ Postavili ich do stredu a vypytovali sa: „Akou mocou alebo v akom mene ste to urobili?“ ⁸ Vtedy Peter, naplnený Duchom Svätým, im povedal: „Vodcovia ľudu a starší! ⁹ Keďže nás dnes vyšetrujete pre dobrý skutok na chorom človeku a pýtate sa, ako bol zachránený, ¹⁰ nech je to teda známe vám aj celému izraelskému ľudu: V mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali a ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych! Vďaka nemu stojí tento človek tu pred vašimi očami zdravý. ¹¹ On je ten kameň, ktorý ste vy, staviteľia, zavrhli a stal sa uholným kameňom. ¹² A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ ¹³ Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo boli s Ježišom. ¹⁴ Keď videli stáť s nimi aj uzdraveného človeka, nemohli nič namietat. ¹⁵ Prikázali im teda, aby vyšli z veľrady; potom sa spoločne radili: ¹⁶ „Čo máme urobiť s týmito ľuďmi? Veď všetci obyvatelia Jeruzalema vedia, že ich zásluhou sa stalo očividné znamenie, a my to nemôžeme poprieť. ¹⁷ Ale aby sa to medzi ľuďom ešte väčšmi nešírilo, pohrozme im, aby už nikomu viac nehovorili v tomto mene. Potom ich zavolali a prikázali im, aby už vôbec v Ježišovom mene nehovorili a o ňom neučili.“

Modlime sa:

Otče náš, hľadáme dnes Tvoju tvár v našom súkromí v nádeji, že o týždeň už môžeme opäť vstúpiť do chrámu a tam vzývať Tvoje sväté meno. Ale veríme, že každé miesto, kde máme stretnutie s Tebou, sa stáva pre nás chrámom, kde prijímame Tvoje požehnanie. Takto upierame svoj zrak na Teba, vzývame Tvoje meno, lebo bez Teba sme úbohí, biedni, nenapraviteľní hriešnici, ktorí z vlastnej moci nedokážeme činiť ani pokánia. Prosíme teda, daruj nám Ducha pokánia, aby sme mohli uzrieť a vyznať svoje viny, prosiť o odpustenie a prijať zaslúbenie o tom, že si sňal z nás naše hriechy, keď si ich vzal na seba. A ak nám zatratenie nehrozí, tak nech nás naplní radosť, nádej a odhodlanie žiť s Tebou a vyznávať Ťa v tomto svete, ktorý túžobne očakáva zjavenie Božích synov, v ktorých živote si dokázateľný.

Prosíme preto, takto nás požehnaj prijatím zvesti Tvojho slova i dnes. Vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. *Amen*

Pieseň: 332 – Boh je moja sila i dúfanie...

Skutky apoštolov 4,19-22

„No Peter a Ján im odpovedali: „Posúďte sami, či je pred Bohom spravodlivé viac poslúchať vás ako Boha. My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“ Opäť im pohrozili a prepustili ich, lebo nenašli spôsob, ako ich potrestať, a to pre ľud, pretože všetci oslavovali Boha za to, čo sa stalo, keďže človek, ktorý bol zázračne uzdravený, mal vyše štyridsať rokov“.

Milí Bratia a milé Sestry!

Sotva sa zrodil kresťanský zbor v Jeruzaleme, už prežíva na vlastnej koži, čo je to nepriazeň, nepochopenie a prenasledovanie. Aké je to zaujímavé: z čoho sa jeden teší, druhému to prekáža. V mene Ježiša Krista, prostredníctvom apoštola Petra a Jána bol uzdravený muž chromý od narodenia pri chrámovej bráne Krásna – pre nich je to radosť, vyznávajú meno a moc Ježiša Krista. Je to potvrdenie ich viery, služby a svedectva ako dôkaz toho, že Duch svätý ich skutočne vybaví všetkým potrebným do misie o Ježišovi. Na základe Petrovho svedectva o Jeho vzkriesení uveria ďalší ľudia a tak sa počet kresťanov ďalej rozrastá. A to napriek tomu, že je tam prítomné aj zastrašovanie – ale je to tak, že keď učeníci sú pevní vo viere, tak to posilní aj tých, ktorí na základe ich svedectva uveria.

Avšak kňazi a veliteľ chrámovej stráže so saducejmi nemajú dôvod na radosť, nevnímajú resp. neakceptujú Božie mocné skutky, ale sa rozhorčujú. Sú svedkami tej istej udalosti, veď ako vytrvalo číhali po Ježišovi, to isté robia aj teraz – ale aké sú odlišné tieto ich reakcie! Nepohne nimi fakt, že je tu pred nimi

uzdravený človek, ktorý na to ľudsky žiadnu šancu nemal. Je oslobodený od nemoci a zároveň slobodný byť plnohodnotným členom chrámového spoločenstva. Má voľný vstup pred Božiu tvár, čo doposiaľ pre svoj hendikep nemal. Aká úžasná, životná zmena to je!

Irituje to Ježišových nepriateľov, predstaviteľov vtedajšej starozákonnej cirkvi. Oni tu vidia bezočivosť, otriasanie sa ich moci, až akúsi vzburu, nerešpektovanie chrámového poriadku (čo ohrozuje ich pozíciu) a tiež šírenie nejakých nebezpečných tvrdení, hlavne, že „v Ježišovi ohlasujú vzkriesenie mŕtvych“. Totiž saduceji neverili vo vzkriesenie. Takže majú za to, že ich treba umlčať. Ako? Tým najjednoduchším spôsobom: zastrašením. Veď sú to prostí ľudia z nižších spoločenských vrstiev, takže by to malo byť účinné.

Bratia a Sestry! Uzrime však, že je za tým to známe zmýšľanie, tá známa prax: najlepšia obrana je útok. Oni totiž rozpozнали, že sú ohrození vo svojej moci a zatvrdnutosti; boli si vedomí toho, že učenie o Ježišovi toto ich falošné bezpečie ohrozuje, ale nakoľko podriaďiť sa Mu nechceli, tak na Neho útočili. To isté robia teraz aj s Jeho učeníkmi, ktorí o Ňom vydávajú svedectvo. Mali by sme na to myslieť, keď zažívame útoky, hlavne, ak je to pre našu vyznanú vieru. Za tým útokom je slabosť a nie moc, i keď tak vystupuje. Je to útok zo sebaobrany, zo strachu – a nemali by sme sa báť.

Členovia Veľrady teda vystúpili proti apoštolom z pozície moci a nakoľko už bol večer, zavreli ich do väzenia, aby to s nimi prejednali na ďalší deň. Ráno vrchní predstavitelia moci – poprední muži, starší a zákonníci, veľkňaz Annáš, Kajfáš, Ján, Alexander a všetci, čo boli z veľkňazského rodu – v mene zákona začnú vypočúvanie apoštolov. Už aj svojou prítomnosťou a vznešenosťou, výzorom a vysoko postaveným úradom mali na nich pôsobiť odstrašujúco a vyvolať v nich rešpekt. V tom pre nich nezvyčajnom prostredí teda postavili Petra a Jána do stredu a začali sa vypytovať: „*Akou mocou alebo v akom mene ste to urobili?*“ Nie je to vypytovanie sa so záujmom o pravdu či túžbou dozvedieť sa viacej, ale útok z pozície moci. Čiže: Kto vám to dovolil? Ako si to predstavujete? Odkiaľ ste vzali odvahu/či drzosť určiť beh udalostí a zavádzať tu nové zvyky? Tu rozhodujeme a vydávame povolenie my. To je jednoznačné zastrašovanie.

Bratia a Sestry, ale či by sme to nemohli chápať aj tak, ako to prijali a sa k tomu postavili apoštoli? Pre nich to nebolo žiadne „bububu“, ale dostali tieto otázky význam v tom zmysle, ako keby sa mali spovedať o svojom Pánovi, ktorému aj teraz slúžia. Čiže: Komu slúžite, koho rozkazy plníte? Áno, pre nich je to výzva (nie od ľudí ale od Pána) vyznať Ježiša Krista. Apoštoli tomu takto rozumeli, nakoľko sám Duch svätý ich viedol, posilňoval a zmocňoval ku svedectvu. „*Vtedy Peter, naplnený Duchom Svätým, im povedal...*“ Nič na vlastnú obranu alebo objasnenie situácie, *ale svedectvo pod vedením Ducha svätého*. Čiže vzkriesený Kristus je s nimi a Duchom svojím ich napĺňa, posilňuje, vedie

a ochraňuje. Je to duch všetkej múdrosti a sily, duch odvahy. Apoštoli sú živým príkladom toho, že *„Boh nám totiž nedal ducha bojovnosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy“* (2Tim 1,7). Na to ani ich protivníci nemysleli, ktorých to prekvapilo, lebo vychádzali z toho, že báť sa je ľudské.

Avšak nie tam, kde Duch svätý pôsobí, kde je veriaci človek pod jeho vedením. Apoštoli sú od tohoto strachu z ľudí úplne slobodní; od strachu o seba alebo z prenasledovania. To je také základné poznanie v tomto príbehu, ktoré si treba všimnúť, lebo prenasledovanie cirkvi sa bude stupňovať, ale strach z ľudí ako aj strach iného typu sa neprejavuje tam, kde veriaci sú odovzdaní Ježišovi a živí ich vďačná a poslušná láska k Nemu, ako aj zachraňujúca láska k tým, ktorým o Ňom svedčia.

Aj tu ich vedie jediná vec – vernosť a láska k Ježišovi Kristovi. Márne im pohrozia, zakazujú – vedie ich moc Ducha svätého k poslušnosti a konaniu poslania, ktoré im bolo zverené, čiže zvestovanie vzkrieseného Krista. Peter, ten ktorý v noci na Veľký piatok sa bál slúžky a zaprel svojho Majstra na dvore veľkňaza, teraz stojí sám obviňovaný, pred tými všetkými veľkňazmi, ktorí aj Pána Ježiša vypočúvali. Vidí a počuje ich – a predsa nemá z nich strach. Nielen, že sa nezľakne, ale má smelosť a odvalu im svedčiť o svojom vzkriesenom Pánovi, živom Kristovi, o Mesiášovi. Aká veľká je to zmena! Deje sa to splnomocnením od Ducha svätého, ktorý si Petra podmanil a v Ňom pôsobí.

Naopak, strach môžeme pozorovať skôr zo strany jeho žalobcov. Lebo ten, kto Ježiša odmieta, komu On nemohol zo srdca vyhnať strach, ten sa bojí, a bojí sa právom. Bolo veľmi namieste Petrovo konštatovanie: *„On je ten kameň, ktorý ste vy, stavitelia, zavrhlí a stal sa uholným kameňom.“* Odmietli, zavrhlí, platí aj o nich – *„Vy ste sa zriekli Svätého a Spravodlivého a vyžiadali ste si vraha, aby vám ho omilostil, a Pôvodcu života ste zabili. Boh ho však vzkriesil z mŕtvych a my sme toho svedkami.“* (Sk 3,14-15) Avšak *„v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“*

Bratia a Sestry, to je smerodajné aj pre nás, že apoštol Peter po týchto konštatovaniach im nehovorí o treste, súde či nejakej odplate, ktorú si zaslúžia za odmietnutie Ježiša. Nezatraca je ich, ale im zvestuje cestu spásy – tú jedinou, ktorou je Ježiš Kristus. Ten, ktorého týto ľudia zatracujú, nechcú o Ňom počuť a zakazujú učiť v Jeho mene. V Ňom je spása aj pre nich, musia to počuť. Niet inej cesty, možnosti. Je na nich, ako ďalej, ale musia to počuť – evanjelium totiž je zvesť pre každého. Každý sám zodpovedá za to, ako s touto správou naložil. Peter im zvestuje za týchto okolností slová života a spásy. Láska k Ježišovi sa realizuje aj v tejto otvorenosti ku každému človeku, pred Ním otvorenému či zatvorenému tak isto.

A táto zvesť evanjelia je pravda, ktorá platí i dnes. Dnešný človek tiež hľadá spásu, čiže záchranu, bezpečie, akúsi pevnú istotu do života a bytia po pozemskom živote. Avšak *niet v nikom inom spásy, niet iného mena daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení*. Ľudská vynaliezavosť, ako nájsť si inú cestu, takú po svojom a tejto sa vyhnúť, je veľká. Ale to sú slepé uličky. Niet inej cesty, niet iného mena – ale táto cesta je otvorená, toto meno je známe a môžeme Ho vzývať. Lebo v Ňom nám bola daná spása. Kiež by sme sa vedeli plne stotožniť s tým a bolo to aj naším vyznaním, čo píše apoštol: „*Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spáse, je Božou mocou.*” (1K 1,18) *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, chválime Tvoje meno, ktoré nám bolo dané, aby sme v ňom mali spásu. Ďakujeme, že Ty jediný nám stačíš, pretože si na golgotskom kríži pre našu spásu všetko vykonal. Ďakujeme za všetkých Tvojich vyznávačov, ktorí túto radostnú zvesť bez strachu a vyberania osôb zvestovali počas dejín a zvestujú aj dnes. Požehnaj ich službu a vernosť, svojím Duchom svätým ich ved' a ochraňuj, ved' toľkí sú v životnom ohrození a prenasledovaní. Daj, aby sa šírilo čisté evanjelium o Tvojej spasiteľnej láske a aby silou a odvahou naplňalo srdcia tých, ktorých si si vyvolil. Ved' si sa zjavil nato, aby si maril diablove skutky (1Jn 3,8) a nás, odlúčených od Božej lásky vrátil do objatia nebeského Otca.

Týmto potešením na večné spoločenstvo s Tebou a s nádejou vstupu do Tvojho kráľovstva potešuj zarmútených a trúchliacich medzi nami. Lúčiaci sa s týmto životom nech nachádzajú v Tebe odpustenie, zmierenie a večnú nádej. Prosíme, lieč telo i dušu nemocných, posilňuj ich opatrovateľov a blízkych. Daj pokoj a nádej ľuďom našej krajiny. A nám všetkým daj tú milosť, aby sme mohli mať istotu, že sme Tvoji a od Tvojej lásky nás nikto a nič nemôže odlúčiť ani vytrhnúť z Tvojich rúk. Nech nás Tvoja láska splnomocňuje a zaväzuje k životu, ktorým Ťa – podobne apoštolom – smelo a vďačne vyznávame. Amen.

Otče náš...

Požehnanie: Milosť Pána Ježiša Krista, láska Božia a spoločenstvo Ducha svätého nech ostáva so všetkými nami. *Amen*

Pieseň: 533 – Ó, vzácné slávne spasenie dnes ponúka Pán náš...